

College voor de toelating van bestrijdingsmiddele, intervenient: Stichting Behoud Leefmilieu en Natuur Maas en Waal, forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Tillader direktivet om farlige stoffer, at en medlemsstat fastsætter yderligere betingelser for markedsføring og anvendelse af et biocidholdigt produkt, hvis aktive stof er opført i bilag I til direktivet?

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 20. maj 2003 af Tribunal du travail de Bruxelles i sagen Gregorio My mod l'Office National des Pensions (O.N.P.)

(Sag C-293/03)

(2003/C 251/06)

Ved dom afsagt den 20. maj 2003, indgået til Domstolens Justitskontor den 4. juli 2003, har Tribunal du travail de Bruxelles i sagen Gregorio My mod l'Office National des Pensions (O.N.P.) forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Er nationale bestemmelser, såsom den belgiske lov af 21. maj 1991 (om etablering af visse forbindelser mellem belgiske pensionsordninger og pensionsordninger indført af internationale offentlige institutioner) og såsom artikel 4, stk. 2, i den belgiske kgl. anordning af 23. december 1996 (til gennemførelse af artikel 15, 16 og 17 i lov af 26.7.1996 om modernisering af den sociale sikring og om styrkelse af de lovbestemte pensionsordninger) eller artikel 11 i bilag VIII til Vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber, i strid med artikel 2 EF, 3 EF, 17 EF, 18 EF, 39 EF, 40 EF, 42 EF og 283 EF i traktaten om Den Europæiske Union og med artikel 7 i forordning (EØF) nr. 1612/68 ⁽¹⁾ af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet:

1. for så vidt som disse nationale bestemmelser og tjenestemandsvedtægten ikke gør det muligt for en borger i Den Europæiske Union, såsom sagsøgeren, hvis erhvervsmæssige karriere er foregået i en virksomhed eller i en national offentlig tjeneste, og derefter i Fællesskabernes offentlige tjeneste, eller omvendt, at sammenligne de pensionsrettigheder, som vedkommende ville opnå i hver ordning, det være sig den nationale eller europæiske, ved overførsel af de rettigheder, som er erhvervet i de øvrige ordninger, og på baggrund af denne sammenligning at anmode om overførsel af disse

rettigheder, enten fra den nationale ordning til den europæiske ordning eller omvendt, altså fra den europæiske ordning til den nationale ordning

- for så vidt som disse bestemmelser ved at foreskrive, at den pågældende udtrykkeligt skal give afkald på overførsel fra den belgiske ordning til den europæiske ordning, eller ved at føre til en administrativ praksis af dette indhold, uden at der er sket en sådan sammenligning, vildleder eller kan vildlede den pågældende arbejdstager
- for så vidt som disse nationale bestemmelser ikke gør det muligt ved tilkendelse af en national førtidspension at tage hensyn til de år, hvor den pågældende har haft erhvervsmæssig beskæftigelse som tjenestemand ved Den Europæiske Union?

⁽¹⁾ EFT 1968 II, s. 467.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 30. april 2003 af Bundesverwaltungsgericht i forvaltningssagen Forbundsrepublikken Tyskland ved Forbundsministeriet for økonomi og teknologi mod ISIS Multimedia Net GmbH und Co. KG og 02 (Germany) GmbH und Co OHG

(Sagerne C-327/03 og C-328/03)

(2003/C 251/07)

Ved kendelse afsagt den 30. april 2003, indgået til Domstolens Justitskontor den 28. juli 2003, har Bundesverwaltungsgericht i forvaltningssagen Forbundsrepublikken Tyskland ved Forbundsministeriet for økonomi og teknologi mod ISIS Multimedia Net GmbH und Co. KG og 02 (Germany) GmbH und Co. OHG forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Skal Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/13/EF ⁽¹⁾ af 10. april 1997 om ensartede principper for generelle tilladelser og individuelle tilladelser for teletjenester (EFT L 117, s. 15) fortolkes således, at der for de nationale tilsynsmyndigheders tildeling af telefonnumre kan opkræves et gebyr, der tager hensyn til den økonomiske værdi af det tildelte nummer, selv om en telekommunikationsvirksomhed, der driver virksomhed på det samme marked og som har en dominerende stilling på dette marked, i meget stort omfang har overtaget telefonnumre uden omkostninger fra sin forgænger — den tidligere